

فرمان شاه عباس بزرگ

مهر

جدبزرگوارم طاب ثراه

شاه بابام اناراله برهانه

دروسط : بنده شاه ولایت عباس ۹۹۹

در حاشیه نام چهارده معصوم :

اللهم صل على النبي والوصي والبتول والسبطين والسجاد والباقر والصادق

والكاظم والرضا والتقى والنقى والزكى والمهدى^۸.

۸ - ماسجع این فرمان را از روی مقاله « مهرها و طغراها و توقیع های پادشاهان

ایران ... » تألیف سرهنک دکتر جهانگیر قائم مقامی تکمیل کردیم (ر . ک به مجله بررسی

های تاریخی شماره ۲ و ۳ سال چهارم ص ۱۳۸)

فرمان همایون شد آنکه وزارت و رفعت پناه عزت و معالی دستگاه آصفی
معز [-] وزیر [-] بداند که بموجب پروانجات خاقان اختران مکان که
بتاریخ شهر ربیع الاول ۱۰۴۱ بر طبق حکم نوا [ب] گیتی ستان فردوس مکانی
باسم [-] مقرر شد که بعلت اخراجات و استصوابات که از دیوان اعلی برولیات
واحشامات [-] حواله میشود آنچه رسد ولایت سیستان بوده باشد از نتیجه
اخراجات و استصوابیات موضوع و مستثنی دانسته بهیچوجه منالوجود [-]
اطلاع نمایند در این ولایت پناه و عزت دستگاه امیر محمد [زمان] کلانتر
سیستان بدرگاه جهان پناه آمده در این باب استدعا [-] نواب همایون نمود
و مستوفیان عظام تصدیق نمودند که ضابطه نویس سابق بر فرد بنیچه سابق اودئیل
ممالک محروسه [-] تعرض نموده که در جواب فصول میرزا محمد شفیع میرزا
عالمیان رقم اشرف صادر شد که الکاء سیستان را از ابتدا تنگوزئیل از نتیجه
اخراجات موضوع داشته باقی سنوات را بتخفیف و تصدیق مقرر دانند و از دفاتر
اخراج نمایند و درین سنوات اخراجات بر ممالک محروسه [-] بر الکاء
سیستان نرسیده و بنا بر این مقرر فرمودیم آنوزارت پناه [بقیه نامه از بین رفته است] .